

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Ndc/2/2018
Identifikačné číslo spisu:	8616201412
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8616201412.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C. L., bývajúceho v K., C. der H. XX/X, L., zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanej H. E. L., bývajúcej v L., K. 8, zastúpenej JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, o zaplatenie 639,64 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7 C 49/2016, o návrhu žalovanej na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalovanej na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7 C 49/2016 Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu vhodnosti **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

1. V spore o zaplatenie 639,64 eur s príslušenstvom vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7 C 49/2016 podala žalovaná návrh na prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu vhodnosti. Návrh odôvodnila tým, že zmenila trvalý pobyt na adresu Rustaveliho 8, Bratislava v obvode Okresného súdu Bratislava III, ako i tým, že žalovaná má v súčasnosti v osobnej starostlivosti maloletú 7-ročnú dcéru, ktorá tiež býva na adrese trvalého pobytu K. 8, Bratislava a školopovinná maloletá zároveň v mieste jej nového trvalého pobytu nastúpila do prvého ročníka základnej školy. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že v mieste jej trvalého pobytu nastúpila do nového zamestnania ako učiteľ prvého stupňa základnej školy a že žalobcov trvalý pobyt je v K. na adrese C. der H. XX/X, XXXX L., kde pracuje a dlhodobo sa zdržiava, pričom táto adresa je 500 km bližšie Okresnému súdu Bratislava III. Podľa žalobkyne by konanie na Okresnom súde Bratislava III bolo rýchlejšie, hospodárnejšie pre obe strany sporu a Okresný súd Bratislava III by spoľahlivejšie a dôkladnejšie zistil skutkový stav. Žalovaná taktiež uviedla, že osobná účasť na pojednávaní na Okresnom súde Svidník ju ako matku maloletej značne zaťažuje, pretože vždy musí maloletú buď zobrať so sebou (vymeškanie povinnej školskej dochádzky maloletej je podľa žalovanej neprípustné) alebo sa pokúsiť zabezpečiť maloletej dohľad v čase, keď bude žalovaná cestovať na pojednávanie na Okresný súd Svidník.

2. Žalobca s prikázaním sporu inému súdu nesúhlasil. Vo vyjadrení k uvedenému návrhu žalovanej uviedol, že dôvody uvádzané žalovanou nie sú relevantné a nevykazujú charakter takej výnimočnosti,

aby bolo možné návrhu vyhovieť. Podľa žalobcu prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III neprinesie oproti prejednaniu veci Okresným súdom Svidník zjednodušenie prístupu k súdu pre účastníkov, ani nepovedie k výraznejšiemu z hospodárneniu či urýchleniu konania. Žalobca preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) návrhu žalovanej na prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava III nevyhovet.

3. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.

4. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať (§ 39 ods. 3 CSP).

5. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. K prikázaniu sporu inému súdu možno preto pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie sporu iným, než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci.

6. Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu sporu, postavenia strán, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane strán sporu vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Vzhľadom na charakter delegácie sporu ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter. V neposlednom rade nadriadený súd berie do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním sporu inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhú stranu sporu.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu sporu a pomerov oboch strán sporu. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázania sporu tak vo vzťahu strany, ktorá vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie sporu na druhú stranu sporu.

8. Podľa názoru najvyššieho súdu v danom prípade dôvody uvádzané žalovanou (zmena miesta trvalého pobytu, starostlivosť o maloleté dieťa, nástup maloletého dieťaťa do základnej školy v mieste nového trvalého pobytu, zmena miesta zamestnania) v návrhu na prikázanie sporu inému súdu vzhľadom na charakter predmetného sporu nevykazujú znaky takej výnimčnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava III nezabezpečí oproti prejednaniu sporu Okresným súdom Svidník výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre strany sporu, ani výrazne neovplyvní hospodárnosť či rýchlosť konania. Pri rozhodovaní o prikázaní sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti tiež treba prihliadať na zachovanie rovnosti strán, podstatný význam má i stanovisko druhej strany sporu.

9. Zo všeobecného hľadiska miesto pobytu niektorej zo strán sporu ani jej schopnosť (spôsobilosť) zúčastniť sa súdneho procesu či problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností za účelom dostavenia sa na súd bez ďalšieho a za každým nevyvolávajú zmenu príslušnosti súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP).

10. Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd tiež môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať,

že tento postup bude dostatočný (195 ods. 3 CSP).

11. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalovanej nevyhovel.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.